

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/135/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222011142
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1222011142.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Erika Tomusa a Mgr. Ing. Anny Píkrlyovej, v trestnej veci obžalovaného T. Z. O., stíhaného prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I z 26.09.2025 sp. zn. B2-2T/6/2022, na verejnom zasadnutí konanom 22. januára 2026 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný

Ing. Z. O., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K., J. XXXX/XX, prechodne bytom K., P. XX, na slobode,

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

od presne nezisteného času, minimálne od roku 2010 do 20.05.2020, v katastrálnom území Z., obec K. - Z., okres K. II, na tam sa nachádzajúcich nehnuteľnostiach na P. ulici č. XX v areáli označenom ako „Q.“, ako riaditeľ spoločnosti Q. V. s.r.o., so sídlom P. č. XX, K., IČO: XX XXX XXX, na parcelách registra C-KN Č.:

- XXXX/X - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,

- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/X, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,

vo vlastníctve rôznych vlastníkov, nakladal s odpadom v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom na úseku odpadového hospodárstva tým, že bez súhlasu Okresného úradu Bratislava prevádzkoval zariadenie na zber starých vozidiel, ktoré vykupoval od rôznych subjektov, tieto následne rozoberal na náhradné diely a tieto súčasti z takto nadobudnutých vozidiel ďalej predával, ponúkal na predaj, a to aj napriek tomu, že spoločnosti Q. V. s.r.o., vo vyššie ustálenom období nebola udelená autorizácia na činnosť spracovania starých vozidiel podľa § 8 ods. 3 písm. c/ zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného do dňa 31.12.2015 a § 89 ods. 1 písm. a/ bod 3 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného odo dňa 01.01.2016, spoločnosti taktiež vo vyššie ustálenom období nebol udelený súhlas na prevádzkovanie zariadenia na zber odpadov podľa § 7 ods. 1 písm. d/, písm. l/ zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného do dňa 31.12.2015 a § 97 ods. 1 písm. d/ zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného odo dňa 01.01.2016, čím vznikli v podobe jednotlivých častí a komponentov motorových vozidiel na dotknutých nehnuteľnostiach odpady rôzneho druhu a katalógového zaradenia v zmysle Vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 365/2015 Z. z., identifikované počas prehliadky iných priestorov nasledovne:

XX XX XX staré vozidlá, kategória odpadu „N“, množstvo 43 ks,

XX XX XX staré vozidlá neobsahujúce kvapaliny a iné nebezpečné dielce (MI,NI), kategória odpadu „O“, množstvo 7 ks,

XX XX XX nebezpečné dielce iné ako uvedené v XX XX XX až XX XX XX,XX XX XX a XX XX XX, kategória odpadu „N“, množstvo 10,085 ton,

XX XX XX železné kovy, XX XX XX neželezné kovy, kategória odpadu „O“, množstvo 34,763 ton,

XX XX XX železné kovy, XX XX XX. neželezné kovy, kategória odpadu „O“, množstvo 21,29 ton,

XX XX XX časti inak nešpecifikované, kategória odpadu „O“, množstvo 7,12 ton,

XX XX XX opotrebované pneumatiky, kategória odpadu „O“, množstvo 44,88 ton,

XX XX XX plasty, kategória odpadu „O“, množstvo 9,288 ton,

XX XX XX časti inak nešpecifikované, kategória odpadu „O“, množstvo 0,54 ton,
XX XX XX nebezpečné dielce iné ako uvedené v XX XX XX až XX XX XX, XX XX XX a XX XX XX,
kategória odpadu „N“, množstvo 0,190 ton,
XX XX XX časti inak nešpecifikované, kategória odpadu „O“, množstvo 1,9 ton,
XX XX XX sklo, kategória odpadu „O“, množstvo 1,06 ton,
XX XX XX obaly obsahujúce zvyšky nebezpečných látok alebo kontaminované nebezpečnými látkami,
kategória odpadu „N“, množstvo 0,387 ton,
XX XX XX iné motorové, prevodové a mazacie oleje, kategória odpadu
„O“ množstvo 0,618, ton,

XX XX XX výbušné časti napríklad bezpečnostné vzduchové vankúše, kategória odpadu „N“, množstvo
130 ks,
XX XX XX olovené batérie, kategória odpadu „N“, množstvo 0,0625 ton,
XX XX XX absorbenty, filtračné materiály vrátane olejových filtrov inak nešpecifikovaných, handry na
čistenie, ochranné odevy kontaminované nebezpečnými látkami, kategória odpadu „N“, množstvo 0,2
ton,
kde niektoré súčiastky z motorových vozidiel skladoval a ponúkal na predaj, iné - znehodnotené, resp.
opotrebované komponenty motorových vozidiel skladoval a tieto tam dlhodobo ponechal bez ďalšieho
úmyslu tento odpad zneškodniť prípadne zhodnotiť v zmysle zákona, čím týmto konaním vo vyššie
ustálenom období porušil ustanovenie § 18 ods. 4 písm. a/, písm. e/ zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch
a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného do dňa 31.12.2015 a
§ 13 písm. a/, d/ zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení
neskorších predpisov účinného odo dňa 01.01.2016, spoločnosti nebola udelená autorizácia na činnosť
spracovania starých vozidiel podľa § 8 ods. 3 písm. c/ zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene
a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného do dňa 31.12.2015 a § 89 ods.
1 písm. a/ bod 3 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení
neskorších predpisov účinného odo dňa 01.01.2016, a tiež nebol udelený súhlas na prevádzkovanie
zariadenia na zber odpadov podľa § 7 ods. 1 písm. d/, písm. l/ zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch
a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného do dňa 31.12.2015
a § 97 ods. 1 písm. d/ zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov
v znení neskorších predpisov účinného odo dňa 01.01.2016, kedy neoprávnene nakladal s odpadom
formou jeho zberu a ukladania na dotknutých pozemkoch v rozsahu 25.312,77 eur s DPH,

t e d a

nakladal s odpadmi v rozpore so všeobecnými záväznými právnymi predpismi a vydal životné prostredie
do nebezpečenstva vzniku väčšej škody,

č í m s p á c h a l

prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného od
06.08.2024.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 302 ods. 2 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať)
mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 sa obžalovanému výkon
uloženého trestu podmienene odkladá a určuje sa mu skúšobná doba 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 sa obžalovanému ukladá povinnosť počas skúšobnej
doby podľa svojich schopností zákonným spôsobom odstrániť odpad na dotknutých pozemkoch.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti
vykonávať podnikateľskú činnosť súvisiacu s nakladaním s odpadmi vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodená Slovenská republika, za ktorú koná Okresný úrad Bratislava, Odbor starostlivosti o životné prostredie, Tomášikova 46, Bratislava, so svojim návrhom na náhradu škody odkazuje na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Mestského súdu Bratislava I z 26.09.2025 sp. zn. B2-2T/6/2022 bol obžalovaný T. Z. O. uznaný za vinného pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1Tr. zák. účinného od 06.08.2024, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času, minimálne od roku 2010 do 20.05.2020, v katastrálnom území Z., obec K. - Z., okres K. II, na tam sa nachádzajúcich nehnuteľnostiach na P. ulici č. XX v areáli označenom ako „Q.“, ako riaditeľ spoločnosti Q. V. s.r.o., so sídlom P. č. XX, K., IČO: XX XXX XXX, na parcelách registra C-KN Č.:

- XXXX/X - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/XX - parcela registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/X, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,

- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX/X - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,
- XXXX - parcela registra „C“, list vlastníctva nezaložený, parcela registra „E“ č. XXX/XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX,

vo vlastníctve rôznych vlastníkov, nakladal s odpadom v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom na úseku odpadového hospodárstva tým, že bez súhlasu Okresného úradu Bratislava prevádzkoval zariadenie na zber starých vozidiel, ktoré vykupoval od rôznych subjektov, tieto následne rozoberal na náhradné diely a tieto súčasti z takto nadobudnutých vozidiel ďalej predával, ponúkal na predaj, a to aj napriek tomu, že spoločnosti Q. V. s.r.o., vo vyššie ustálenom období nebola udelená autorizácia na činnosť spracovania starých vozidiel podľa § 8 ods. 3 písm. c/ zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného do dňa 31.12.2015 a § 89 ods. 1 písm. a/ bod 3 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného odo dňa 01.01.2016, spoločnosti taktiež vo vyššie ustálenom období nebol udelený súhlas na prevádzkovanie zariadenia na zber odpadov podľa § 7 ods. 1 písm. d/, písm. l/ zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného do dňa 31.12.2015 a § 97 ods. 1 písm. d/ zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného odo dňa 01.01.2016, čím vznikli v podobe jednotlivých častí a komponentov motorových vozidiel na dotknutých nehnuteľnostiach odpady rôzneho druhu a katalógového zaradenia v zmysle Vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 365/2015 Z. z., identifikované počas prehliadky iných priestorov nasledovne:

- XX XX XX staré vozidlá, kategória odpadu „N“, množstvo 43 ks,
- XX XX XX staré vozidlá neobsahujúce kvapaliny a iné nebezpečné dielce (MI,NI), kategória odpadu „O“, množstvo 7 ks,
- XX XX XX nebezpečné dielce iné ako uvedené v XX XX XX až XX XX XX,XX XX XX a XX XX XX, kategória odpadu „N“, množstvo 10,085 ton,
- XX XX XX železné kovy, XX XX XX neželezné kovy, kategória odpadu „O“, množstvo 34,763 ton,
- XX XX XX železné kovy, XX XX XX neželezné kovy, kategória odpadu „O“, množstvo 21,29 ton,
- XX XX XX časti inak nešpecifikované, kategória odpadu „O“, množstvo 7,12 ton,
- XX XX XX opotrebované pneumatiky, kategória odpadu „O“, množstvo 44,88 ton,
- XX XX XX plasty, kategória odpadu „O“, množstvo 9,288 ton,
- XX XX XX časti inak nešpecifikované, kategória odpadu „O“, množstvo 0,54 ton,
- XX XX XX nebezpečné dielce iné ako uvedené v XX XX XX až XX XX XX, XX XX XX a XX XX XX, kategória odpadu „N“, množstvo 0,190 ton,
- XX XX XX časti inak nešpecifikované, kategória odpadu „O“, množstvo 1,9 ton,
- XX XX XX sklo, kategória odpadu „O“, množstvo 1,06 ton,
- XX XX XX obaly obsahujúce zvyšky nebezpečných látok alebo kontaminované nebezpečnými látkami, kategória odpadu „N“, množstvo 0,387 ton,
- XX XX XX iné motorové, prevodové a mazacie oleje, kategória odpadu „O“, množstvo 0,618 ton,
- XX XX XX výbušné časti napríklad bezpečnostné vzduchové vankúše, kategória odpadu „N“, množstvo 130 ks,
- XX XX XX olovené batérie, kategória odpadu „N“, množstvo 0,0625 ton,
- XX XX XX absorbenty, filtračné materiály vrátane olejových filtrov inak nešpecifikovaných, handry na čistenie, ochranné odevy kontaminované nebezpečnými látkami, kategória odpadu „N“, množstvo 0,2 ton,
- XX XX XX zmiešané odpady zo stavieb a demolácii iné ako uvedené v XX XX XX, XX XX XX a XX XX XX, kategória odpadu „O“, množstvo 237,12 ton,

kde niektoré súčasti z motorových vozidiel skladoval a ponúkal na predaj, iné - znehodnotené, resp. opotrebované komponenty motorových vozidiel skladoval a tieto tam dlhodobo ponechal bez ďalšieho úmyslu tento odpad zneškodniť prípadne zhodnotiť v zmysle zákona, čím týmto konaním vo vyššie ustálenom období porušil ustanovenie § 18 ods. 4 písm. a/, písm. e/ zákona NR SR č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného do dňa 31.12.2015 a § 13 písm. a/, d/ zákona NR SR č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení

niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného odo dňa 01.01.2016, spoločnosti nebola udelená autorizácia na činnosť spracovania starých vozidiel podľa § 8 ods. 3 písm. c/ zákona NR SR č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného do dňa 31.12.2015 a § 89 ods. 1 písm. a/ bod 3 zákona NR SR č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného odo dňa 01.01.2016, a tiež nebol udelený súhlas na prevádzkovanie zariadenia na zber odpadov podľa § 7 ods. 1 písm. d/, písm. l/ zákona NR SR č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného do dňa 31.12.2015 a § 97 ods. 1 písm. d/ zákona NR SR č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného odo dňa 01.01.2016, kedy neoprávnene nakladal s odpadom formou jeho zberu a ukladania na dotknutých pozemkoch v rozsahu 53.103,57 eur s DPH (slovom päťdesiattritisícstotri eur a päťdesiatšesť centov s DPH).

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému Ing. Z. O. podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 2 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon uloženého trestu podmienene odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť počas skúšobnej doby podľa svojich schopností zákonným spôsobom odstrániť odpad na dotknutých pozemkoch.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť súvisiacu s nakladaním s odpadmi vo výmere 24 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená Slovenská republika, za ktorú koná Okresný úrad Bratislava, Odbor starostlivosti o životné prostredie, Tomášikova 46, Bratislava, so svojím návrhom na náhradu škody odkazuje na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali odvolania obžalovaný T. Z. O. a prokurátor. Obžalovaný podal odvolanie proti výroku o vine a treste. Prokurátor podal odvolanie proti výroku o vine a treste a to v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný T. Z. O. v dôvodoch podaného odvolania učeného prostredníctvom zvoleného obhajcu uviedol nasledovné:

„Na úvod považujem za nutné uviesť, že od vznesenia obvinenia mojej osoby ustálene popieram spáchanie skutku kladeného mi za vinu v obžalobe ako aj dopustenia sa prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona a som presvedčený o svojej nevine. Od začiatku vyšetrovania som pri vyšetrovacích úkonoch riadne spolupracoval. Týmto postupom som prejavil súčinnosť orgánom činným v trestnom konaní ako aj súdu za účelom potvrdenia mojej neviny. Napádaný Rozsudok v celom rozsahu považujem za nezákonný, arbitrárny a riadne neodôvodnený. Stotožňujem sa však s odôvodnením napádaného Rozsudku v tom, že nebolo dokázané, že by som mal spáchať trestný čin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 2 Trestného zákona. Súd ma uznal za vinného na základe vykonaného dokazovania pričom konštatoval, že práve ja som mal byť tvorcom odpadu, ktorého rozsah ako aj náklady na odstránenie boli zistené z technickej správy č. LMS-Vrakuňa_18062020 - Letecké Meračské a geodetické zameranie skládky odpadu a auto vrakovisko v lokalite Vrakuňa zo dňa 18.06.2020 a následne znaleckým posudkom č. 29/2020 zo dňa 9.12.2021. Nie ja však zrejme, ako sa súd vysporiadal s odpadom pod č. XX XX XX ako zmiešané odpady zo stavieb a demolácií iné ako uvedené v XX XX XX, XX XX XX a XX XX XX, kategórie odpadu „O“, v množstve 237,12 ton, ktorého zneškodnenie + zákonný poplatok + prepravu a manipuláciu vyčíslila znalkyňa v znaleckom posudku na sumu 27 790,80 Eur. Moja osoba ani spoločnosť Q. V. s.r.o. nevykonávala žiadne stavebné práce ani stavebné úpravy v areáli a taktiež sme nepodnikali oblasti stavebných prác. Z vykonaného dokazovania a najmä z výsluchov svedkov nebolo preukázané, že tento odpad by bol uložený na predmetných parcelách s povolením mojej osoby alebo že konkrétne moja osoba tento stavebný odpad v areáli uložila, resp. ponechala. Podotýkam, že náklady na likvidáciu a odvoz tohto odpadu prevyšujú polovicu rozsahu vyčísleného v znaleckom posudku. Z vykonaného dokazovania zároveň nebolo preukázané, že by som ja mal byť tvorcom predmetného odpadu v rozsahu v akom

je uvedený v znaleckom posudku. Doposiaľ Okresná prokuratúra Bratislava II neprodukovala a súd nevykonával také dôkazy, ktoré by preukazovali tú skutočnosť, že by som mal byť ja zodpovedný za uložený odpad v rozsahu 53.103,57 Eur s DPH. Súd moju osobu môže za skutok uvedený v obžalobe aj v napádanom Rozsudku uznať za vinného iba v prípade ak bez dôvodných pochybností je preukázané, že tohto skutku som sa dopustil ja. Som presvedčený o tom, že súd mal na základe vykonaného dokazovania dospieť k záveru, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný a zároveň ma mal oslobodiť spod obžaloby. Presvedčenie o tomto závere, nesprávnosti napádaného Rozsudku, ako aj o skutočnostiach ktoré možno označiť ako dôvodné pochybnosti a mojej vine a toho, že som sa mal v takom rozsahu dopustiť skutku ako mi je kladený za vinu, opieram nielen o výsluchy svedkov ale aj samotné konštatovanie súdu v odôvodnení napádaného Rozsudku. T. j. odôvodnenie napádaného Rozsudku samotne vyvracia závery o uznaní mojej viny a dospieť súdu o tom, že skutok som spáchal práve ja. Z výsluchu mojej osoby ako aj svedkov mám za preukázané skutočností o tom, že nie všetky motorové vozidlá a „vraky“ odstavené na predmetných pozemkoch som hromadil ja, prístup do areálu mali viaceré osoby, v areáli bez môjho vedomia a povolenia ukladali odpad iné osoby, pričom prístupnosť bola od brány ako aj oplotenia, ktoré bolo na pozemku poškodené. V areáli sídlili aj iné firmy podnikajúce v oblasti autodielni, autoopravovní a podobne. Ďalšími skutočnosťami, ktoré preukazujú dôvodné pochybnosti o spáchaní skutku mojou osobou sú najmä tie, že areál slúžil ako zberný dvor, odkiaľ staré autá vozila firma Q.. Ďalej sa po areáli mohli pohybovať a pohybovali cudzie osoby, ktoré chodili ako zákazníci do iných spoločností, ktoré v areáli sídlili ako aj iné osoby, ktoré do areálu nemali oprávnenie vstúpiť. Súd sa vôbec nezaoberal hodnovernosťou výpovedí svedkov B. a M., ktorý potvrdili, že prevádzkujú opravu vozidiel a renovácii starých vozidiel a pri oprave si vzájomne vypomáhali s mojou osobou. Predmetné tvrdenie žiadnym spôsobom nespochybňuje skutočností o tom, že v areáli sídlili aj iné spoločnosti zaoberajúce sa opravou vozidiel ako pôvodcovia odpadu. Svedkovia vo výpovedi neuviedli, kde staré súčiastky a iné odpady uskladňujú resp. vyhadzujú ak sú nepotrebné. Ak renovujú staré vozidlá, je zrejmé, že staré súčiastky musia vyhodiť, resp. niekam uložiť a nahradiť ich novými kúpenými súčiastkami. Taktiež je zrejmé to, že ak podnikali v oblasti opravy vozidiel, tak pri výmene oleja museli starý olej určitým spôsobom zlikvidovať. Nie je preto vylúčené výpovedami týchto svedkov, že by neboli pôvodcami odpadu v areáli, keďže vykonávali minimálne do času ich výsluchu podnikanie v oblasti opravy vozidiel a teda aj v čase medzi rokmi 2010 až 2020. V tomto prípade sú na mieste dôvodné pochybností o tom, že práve ja ako obvinený mám byť uznaný za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a v napádanom Rozsudku ak nemožno bez dôvodných pochybností ustáliť, že za odpad v rozsahu určenom znaleckým posudkom mám byť zodpovedný ja. Výpoveď svedka M. totožne preukazuje dôvodné pochybnosti o tom, že by som sa mal skutku dopustiť ja a že som ja zodpovedný, resp. úmyselne alebo z nedbanlivosti som nakladal a uložiť odpad v rozsahu stanovenom znaleckým posudkom. Svedok M. potvrdil, že odpad v areáli vyhodil z dodávky aj niekto iný a to niekedy aj plnú dodávku pneumatík, čo v jednom konkrétnom prípade môže byť 4/5 ton a to iba v jednom prípade. Pričom týchto prípadov mohlo byť oveľa viac. Nie je však pravdou, že by bol areál počas rokov 2010 až 2020 celú dobu oplotený a že by poškodený plot bol opravený za niekoľko pár minút, resp. hodín. Poškodenie plotu niekedy trvalo aj 2-3 mesiace, pričom svedkyňa V. ani M. sa nikdy nepodieľali na opravení plotu. Nikdy neprikázali niekomu plot opraviť a ani sami neboli svedkami, keď sa plot normálne alebo provizórne opravoval. Okrem skutočností potvrdených svedkom M., ktorý vypovedal pravdu sa viac krát stalo, že zamknutá brána bola otvorená a zámok vylomený, čím takýmto spôsobom mohlo dôjsť k nahromadeniu odpadu, za ktorý nemôžem zodpovedať. To isté aj v prípadoch poškodenia plotu. Súd správne konštatoval, že je pravdou to, že nie je možné bezvýhradne dohliadnuť na stav, resp. rozsah odpadu, ktorý sa v areáli nachádzal. Súd však aj v rámci dôvodných pochybností označil moju osobu ako pôvodcu odpadu. Je tiež zrejmé to, že výpovede svedkyne V. a svedka M. sa navzájom rozporujú. K stráženiu objektu pánom na dôchodku som sa v rámci vykonaného dokazovania vyjadril tak, že to bola jeho úloha, ktorú si vykonával maximálne na papieri a veľmi formálne. Tento pán bol skôr pôžitkár alkoholu, ktorý v areáli prespával ako by strážil a dohliadal na bránu a pohyb ľudí v areáli. Nad rámec vyššie uvedenej argumentácie uvádzam, že uložený trest považujem za neprípustný a neakceptovateľný, a to z dôvodu, že súd pri ukladaní trestu nezohľadnil dôsledne všetky zásady pre ukládanie trestu aj s poukazom na skutočnosť, že zo žiadneho vykonaného dôkazu v trestnej veci nevyplýva, že by som sa mal dopustiť skutku kladeného mi za vinu. Taktiež súd neodôvodnil výšku uloženého trestu a prečo neuložil nižší trest. Súd zároveň nebral do úvahy možnosť uloženia alternatívneho trestu mimo trestu odňatia slobody. Napr. peňažného trestu podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona a to v prípade ak by mal za preukázané, že skutok sa stal a bol spáchaný mojou osobou. Pričom v tomto prípade nemožno bez dôvodných pochybností uznať moju osobu za vinnú a správne mal vydať oslobodzujúci rozsudok z odôvodnením, že nebolo dokázané, že som skutok spáchal práve ja.

Vzhľadom na vyššie uvedené týmto prostredníctvom svojho obhajcu žiadam, aby odvolací súd prvotne zamietol odvolanie prokurátora, nakoľko nie je dôvodne, vyhovel mnou podanému odvolaniu a vydal uznesenie, ktorým rozsudok Mestského súdu Bratislava I zo dňa 26.9.2025, sp. zn. B2-2T/6/2022 zrušil v celom rozsahu a vrátil späť Mestskému súdu Bratislava I, aby vo veci konal a rozhodol, alternatívne aby vo veci sám rozhodol a rozsudkom moju osobu spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že nebolo preukázané, že skutok spáchala moja osoba.“

Prokurátor v dôvodoch podaného odvolania uviedol, že prvostupňový súd obžalovaného uznal vinným podľa § 302 odsek 1 Trestného zákona a nie podľa § 302 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pričom svoje rozhodnutie v tomto smere odôvodnil tým, že § 302 ods. 2 písm. a) Trestného zákona predpokladá vydanie životného prostredia do nebezpečenstva vzniku väčšej škody, pričom v danom prípade (trestný čin proti životnému prostrediu) sa škodou rozumie súhrn ekologickej ujmy a majetkovej škody, pričom majetková škoda v sebe zahŕňa aj náklady na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu (§ 124 ods. 3 Trestného zákona). Súd zdôraznil, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná ekologická ujma, resp. nebola vôbec zistená, pretože znalkyňa vo svojom znaleckom posudku výslovne uviedla, že nevie hodnoverne posúdiť a určiť prípadný vznik ekologickej ujmy. Súd v danom prípade uzavrel, že bola zistená len majetková škoda, ktorá v sebe zahŕňa (aj) náklady na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu (odvoz a likvidácia odpadu), a keďže nebol zistený súhrn ekologickej ujmy a majetkovej škody, ale len rozsah nakladania s odpadmi, t. j. cena, za ktorú sa odpad v čase a v mieste zistenia činu obvykle zbiera, prepravuje, vyváža, dováža, zhodnocuje, zneškodňuje alebo ukladá, a cena za odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené (§ 124 ods. 3 Trestného zákona), potom skutok právne posúdil podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona. Prokurátor sa s týmito právnymi závermi súdu I. stupňa nestotožnil a v predmetnej veci má za to, že súd mal obžalovaného uznať vinným podľa § 302 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku poukázal aj na komentár k Trestnému zákonu od autorov Kern a iní (ASPI), ktorí uvádzajú, že prvým z kvalifikačných znakov je, ak páchatel trestného činu vydá životné prostredie do nebezpečenstva väčšej škody. Zákonodarca v tomto prípade použil pojem "škoda" a nie rozsah, a teda za škodu je v tomto prípade potrebné považovať súhrn ekologickej ujmy a majetkovej škody, pričom majetková škoda v sebe zahŕňa aj náklady na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu (§ 124 ods. 3 TZ). Zároveň prokurátor poukázal na to, že následok vo forme väčšej škody nemusí činom podľa odseku 1 nastať, postačuje, ak je životné prostredie len ohrozené tak, že by mohlo dôjsť k spôsobeniu väčšej škody. V prejednávanej veci boli náklady na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu jednoznačne ustálené znaleckým dokazovaním na sumu 53.103,57 eur, pričom v tomto smere postačuje preukázanie majetkovej škody, nakoľko už samotná majetková škoda je vo väčšom rozsahu, teda k majetkovej škode by mohla byť ešte v rámci súhrnu pripočítaná ekologická ujma, čím by bol rozsah činu ešte väčší. V rámci súdnej praxe dochádza k uznaniu viny obžalovaných podľa § 302 ods. 1 ods. 2 písm. a) Trestného zákona aj v prípade určenia iba majetkovej škody, nakoľko sa jedná o súhrn dvoch veličín a v prípade, že už z jednej veličiny vyplýva potrebný rozsah, je možné uznať vinu podľa § 302 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. (napr. rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T 65/2023 z 15.06.2023, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/10/2018 z 21.05.2024, rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T 98/2021 z 04.10.2022, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/60/2019 z 02.03.2020). S rozhodnutím súdu prvého stupňa týkajúceho sa výroku o treste, prokurátor sa tiež nestotožnil. Súd uložil obžalovanému podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona povinnosť počas skúšobnej doby podľa svojich schopností zákonným spôsobom odstrániť odpad na dotknutých pozemkoch. V tomto smere prokurátor uviedol, že takáto formulácia povinnosti je ťažko vykonateľná a pri prípadnom rozhodovaní súdu, či sa obžalovaný po prípadnom uplynutí skúšobnej doby podmieneného odsúdenia osvedčil, bude problematické posúdiť, akú časť odpadu bolo v schopnostiach obžalovaného odstrániť a akú už nie. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol Krajskému súdu v Bratislave, aby jeho odvolaním napadnutý rozsudok Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2-2T/6/2022 zo dňa 26.09.2025 zrušil v celom rozsahu a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Odvolanie prokurátora bolo zaslané na vyjadrenie obžalovanému T.. Z. O., ako aj jeho obhajcovi.

Obžalovaný prostredníctvom zvoleného obhajcu vo svojom osobitnom podaní uviedol, že odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava II považuje v celom rozsahu za nedôvodné a príslušnému odvolaciemu súdu navrhuje postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokuratúry zamietnuť. Okresná prokuratúra Bratislava II odvolanie v neprospech jeho osoby odôvodnila iba tým, že prvoinštančný súd mal jeho osobu uznať vinnú aj zo spáchania trestného činu neoprávneného nakladania s odpadmi

podľa § 302 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, teda nie len zo skutkovej podstaty uvedenej podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona. Podľa prokuratúry postačuje na uznanie mojej viny zo spáchania trestného činu podľa § 302 ods. 2 Trestného zákona preukázanie škody, ktorá je znaleckým posudkom vyčíslená na sumu 53.103,57 eur. Svoje úvahy a tvrdenia prokuratúra preukazuje komentárom k Trestnému zákonu od autorov Kern a iní a s odkazom na rozsudky okresných súdov v iných trestných veciach. Súd správne konštatoval, že v rámci dokazovania a ani zo znaleckého posudku v tejto trestnej veci nebolo dokázané, že by došlo k ekologickej ujme na životnom prostredí, resp. nebola vôbec zistená a ani zisťovaná. Samotná znalkyňa nevedela hodnoverne posúdiť a určiť prípadný vznik ekologickej ujmy. Prokurátor vo svojom odôvodnení odvolania nesprávne tvrdí, že za ekologickú ujmu možno považovať aj majetkovú škodu, ktorá sa obmedzuje iba na rozsah odpadov a cena za odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie je nie určené. Podotýkam, že skutková podstata v § 302 ods. 2 Trestného zákona je všeobecnou skutkovou podstatou a nie kvalifikovanou skutkovou podstatou k § 302 ods. 1 Trestného zákona. Orgány činné v trestnom konaní nezačali trestné stíhanie, ani neobvinili jeho osobu zo spáchania trestného činu podľa § 302 ods. 2 Trestného zákona. Orgány činné v trestnom konaní nevedli vyšetrowanie a nezisťovali, či došlo k spáchania trestného činu podľa § 302 ods. 2 Trestného zákona. Okresná prokuratúra nepodala obžalobu a ani po novele Trestného zákona, nemodifikovala a nekvalifikovala skutok tak, že by malo dôjsť k spáchaniu trestného činu podľa § 302 ods. 2 Trestného zákona. V súdnom konaní prokurátor neprodukoval také dôkazy, ktoré by viedli k preukázaniu spáchania trestného činu podľa § 302 ods. 2 Trestného zákona a už vôbec nie, že by sa on (obžalovaný) mal uvedeného skutku dopustiť. Súd správne dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že skutok uvedený v obžalobe nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 302 ods. 2 Trestného zákona a nie je možné dospieť k záveru, že by došlo k spáchaniu trestného činu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 2 Trestného zákona. Znalkyňa a samotné závery znaleckého posudku uvádzajú, že nie je možné hodnoverne posúdiť a určiť prípadný vznik ekologickej ujmy, preto možno správne predpokladať, že k ekologickej ujme nielen že nedošlo, ale nebolo životné prostredie vydané do nebezpečenstva vzniku väčšej škody. Prokurátor si nesprávne vykladá a zamieňa vyčíslenie ceny na odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené s posúdením vydania životného prostredia do nebezpečenstva vzniku väčšej škody. Vznik a nebezpečenstvo škody na životnom prostredí nemožno zamieňať s rozsahom nákladov na odvoz a likvidáciu odpadu. Uloženie odpadu, t. j. napr. stavebného odpadu (tehly, kusy betónu) pneumatík a súčiastok s motorových vozidiel na spevnených betónových plochách alebo v regáloch v budove, žiadnym spôsobom nevydáva životné prostredie do nebezpečenstva vzniku väčšej škody. Záverom sa prokurátor v podanom odvolaní nestotožňuje s uložením povinnosti podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona a to tej, aby počas skúšobnej doby on (obžalovaný) podľa svojich schopností a zákonným spôsobom odstránil odpad na dotknutých pozemkoch z dôvodu údajnej nevykonateľnosti a posudzovania, či by sa v novej skúšobnej dobe osvedčil alebo nie. V tomto smere obžalovaný uviedol, že súd uložil túto povinnosť presne v znení zákonného znenia § 50 ods. 2 Trestného zákona a súd nemá možnosť dotvoriť uloženie tejto povinnosti v rozsahu určenom v percentách alebo v sume nákladov na odstránenie odpadu. Nie je preto jeho osobe zrejmé, akým spôsobom prokurátor žiada súd, aby mu uložil povinnosť podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v inom znení ako v tom, že by túto povinnosť súd neuložil. Vzhľadom na uvedené navrhol odvolanie prokurátora odvolacím súdom zamietnuť, nakoľko nie je dôvodné.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní prokurátora, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obhajca obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry a M. G. J. I. ako zástupkyňa poškodenej Slovenskej republiky, za ktorú koná Okresný úrad Bratislava. Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného T. Z. O., nakoľko na takýto postup mal splnené všetky zákonné podmienky. Odvolací súd k tomu iba vyslovuje, že obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomený dňa 11.12.2025, o čom svedčí pripojená doručienka podpísaná obžalovaným.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom uviedla, že pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, na tomto zotrváva a navrhuje, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto navrhuje ako nedôvodné zamietnuť.

Zástupkyňa poškodeného subjektu uviedla, že nevyužíva právo konečného návrhu, či už k odvolaniu obžalovaného, alebo k odvolaniu prokurátora.

Obhajca obžalovaného uviedol, že pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, tomuto navrhuje vyhovieť a zároveň žiada, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, v tomto sa v podstate zhoduje s prokurátorom, keďže aj on sa domáha zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci mestskému súdu. Obhajca dodal, že alternatívne navrhuje, aby krajský súd sám vo veci rozhodol spôsobom, že zruší napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obaja odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolania obžalovaného Ing. Z. O. a prokurátora sú iba čiastočne dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a ak boli napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3, veta prvá Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Krajský súd vyslovuje, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok sa v zásadných bodoch stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a tento spáchal obžalovaný Ing. Z. O.. Jedinú výhradu z tohto konštatovania odvolací súd vzhliadol v tom, že prvostupňový mal na základe výsledkov vykonaného dokazovania z tzv. skutkovej vety obžaloby vypustiť text: „XX XX XX zmiešané odpady zo stavieb a demolácii iné ako uvedené v XX XX XX, XX XX XX a XX XX XX, kategória odpadu „O“, množstvo 237,12 ton“ a zároveň mal upraviť výšku spôsobenej škody zo sumy 53.103,57 eur, na sumu 25.312,77 eur.

V tejto súvislosti krajský súd dopĺňa, že požiadavka vyslovená v § 278 ods. 1 Tr. por., aby súd rozhodoval len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu neznamená, že musí ísť o úplnú zhodnosť tzv. skutkovej vety obžalobného návrhu a rozsudku; niektoré skutočnosti uvedené v obžalobe môžu odpadnúť, niektoré zase pribudnúť, nesmie sa však zmeniť podstata konania. Podstata skutku spočíva v konaní páchatel'a a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený (alebo ku ktorému konanie páchatel'a smerovalo) a ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Súď musí na jednej strane skutok uvedený v obžalobe prejednať v celom rozsahu, na strane druhej má právo, dokonca povinnosť do rozhodnutia premietnuť výsledky hlavného pojednávania, ktoré prípadne skutočnosti uvedené v obžalobe modifikujú alebo aj negujú, pokiaľ sa neporuší totožnosť skutku a pokiaľ tomu nebráni zásada zákazu zmeny postavenia obžalovaného k horšiemu.

Bolo potrebné prisvedčiť tým odvolacím argumentom obžalovaného T. Z. O., že mestský súd sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s odpadom pod číslom XX XX XX - zmiešané odpady zo stavieb a demolácii v množstve 237,12 ton (išlo o náklady vo výške 27.790,80 eur), keď na jednej strane v odôvodnení napadnutého rozsudku nesprávne uviedol, že znalkyňa T. B. W. v znaleckom posudku č. 29/2020 do celkového objemu nákladov (53.103,57 eur) na odstránenie odpadu z daného miesta, jeho prepravu a zneškodnenie, nezaradila samostatnú skupinu odpadov vzniknutú pri požiari, čo však bolo v príkrom rozpore s obsahom znaleckého posudku, nakoľko znalkyňa do celkového objemu nákladov vo výške 53.103,57 eur, zaradila aj náklady za odpad z požiaru vo výške 27.790,80 eur (pôvod vzniku týchto navážok bol z požiaru murovanej budovy, v podstate došlo k sanácii celej budovy a z tohto dôvodu znalkyňa zmes týchto navážok zaradila do skupiny stavebných odpadov), na strane druhej, ani vykonaným dokazovaním sa nepreukázalo, že by za tento stavebný odpad po požiari, niesol trestnoprávnu zodpovednosť práve obžalovaný. Čo sa týka požiaru v roku 2020, ten vznikol z nezistených príčin, chytila sa slama a následne jedna maštaľ, hasiči nahnuli odpad zo zhozenej budovy na pôvodnú skládku plastového odpadu.

Odvolací súd uvedené pochybenie mestského súdu konvalidoval vlastným rozhodnutím.

Senát krajského soudu nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku tohto rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa a je nimi jednoznačne a nepochybné preukázané, že obžalovaný T. Z. O. sa v kritickom čase a za daných okolností, ako aj spôsobom ustáleným v tomto rozsudku, dopustil predmetného skutku a spôsobil tam uvedený následok na životnom prostredí.

Vina obžalovaného bola preukázaná svedeckými výpoveďami T. N. O., W. V., E. M., T. M. a T. J., na ktoré vyčerpávajúcim spôsobom poukázal mestský súd v odôvodnení odsudzujúceho rozsudku, ako aj znaleckým dokazovaním (znaleckým posudkom č. 29/2020 vypracovaným znalkyňou Ing. B. W.), odborným vyjadrením, resp. technickou správou spoločnosti E. W., s.r.o. - divízia E. V., W. XX, K. zo dňa 18.06.2020 pod č. LMS_Vrakuňa_18062020 (letecké meračské snímkovanie a geodetické zameranie skládky odpadu a autovrakoviška, v lokalite Vrakuňa), fotografiami na webovej stránke spoločnosti Q. V. s.r.o., so sídlom P. XX, K., zápisnicou o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov spolu s fotodokumentáciou, ako aj na základe ďalších listinných dôkazov (z rozhodnutí orgánov verejnej moci).

Z rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Bratislave zo dňa 29.07.2008 pod č. ZPH/2008/04139/II/PAE vyplynulo, že Obvodný úrad životného prostredia zastavil konanie vo veci udelenia súhlasu na zber a spracovanie starých vozidiel podľa § 7 ods. 1 písm. l/ zákona o odpadoch, žiadateľovi - spoločnosti Q. V. s.r.o., so sídlom P. XX, XXX XX K., IČO: XX XXX XXX, a to z dôvodu, že žiadateľ v stanovenom termíne svoju žiadosť nedoplnil o chýbajúce náležitosti.

Z vyjadrenia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky zo dňa 30.08.2018, vyplynulo, že ministerstvo k dňu 30.08.2018 neudelilo autorizáciu na činnosti spracovanie starých vozidiel spoločnosti Q. V. s.r.o., so sídlom P. XX, XXX XX K..

Z oznámenia Okresného úradu Bratislava zo dňa 22.11.2022 č. OU-BA-OSZP3-2022, že rozhodnutím zo dňa 29.07.2008 pod č. ZPH/2008/04139/II/PAE úrad zastavil konanie podľa § 74 ods. 6 zákona o odpadoch, vo veci žiadosti spoločnosti Q. V. s.r.o., P. XX, K., IČO: XX XXX XXX, o udelenie súhlasu na zber a spracovanie starých vozidiel podľa § 7 ods. 1 písm. l/ zákona o odpadoch, a rozhodnutím zo dňa 01.04.2005 pod č. ZPH/2005/03011/II/PAE úrad udelil pôvodcovi odpadov, spoločnosti Q. V. s.r.o., P. XX, K., IČO: XX XXX XXX, súhlas na nakladanie s nebezpečnými odpadmi podľa § 7 ods. 1 písm. g/ zákona o odpadoch, v prevádzke umiestnenej na P. XX, v K. - Z., platnosť rozhodnutia bola do 01.04.2008, pričom ostatne uvedené rozhodnutie neoprávňovalo spoločnosť Q. V. s.r.o. prevádzkovať zariadenie na spracovanie starých vozidiel, úradu bolo deklarované, že ide o prevádzku - autosevis.

Pokiaľ obžalovaný poukazoval na to, že v inkriminovanej lokalite sídlili aj iné firmy zaoberajúce sa opravou motorových vozidiel a boli pôvodcovia odpadu, tak svedkovia M. B. a Z. M. vylúčili, že by sa venovali rozoberaniu motorových vozidiel, pričom sa venovali len renovácii starých vozidiel, ktoré mali odstavené v tomto areáli, avšak pneuservisu sa vôbec nevenovali.

Ak obžalovaný na svoju obhajobu uviedol, že nie všetky vraky z vozidiel a odpad hromadil on, pretože do areálu mal prístup každý, brána do areálu bola zväčša otvorená a oplotenie pozemku bolo poškodené, tak odvolací súd poukazuje na výpovede svedkyň W. V. a E. M., ktoré potvrdili, že celý areál bol oplotený a pokiaľ bol poškodený plot, dali ho opraviť, pričom vždy o sedemnástej hodine sa zatvorila brána a nikto sa zvonku do areálu nedostal. Zároveň svedok T. J. uviedol, že areál bol v danom období strážený jedným pánom na dôchodku, ktorý bol vyslúžilým policajtom.

Svedok T. M. vypovedal, že bol zamestnancom spoločnosti obžalovaného, od ktorého dostával pokyny. U obžalovaného predával ojazdené pneumatiky, ktoré dovážal z Nemecka a Rakúska, z veľkých recyklačných centier. Od roku 2009 prestali od nich brať staré pneumatiky, za každú pneumatiku si pýtali päťdesiat centov až jedno euro, keď si po ne prišiel kamión. Svedok jazdené pneumatiky kontroloval a vyradil tie, čo boli nepoužiteľné. Problém nastal, keď sa dovážalo viac pneumatík, než sa podarilo predáť a začali sa kopiť. V rokoch 2010 až 2020 sa pneumatiky hromadili, lebo sa nielen dovážali, ale aj prezúvali, prezuté u nich ostávali, uskladňovali aj políciou zadržané vozidlá, potom sa zmluva s Prezidiom Policajného zboru zrušila.

Svedkyňa T. N. O. na hlavom pojednávaní uviedla, že v roku 2005 dostala spoločnosť Q. V., s.r.o. P. XX, K., ako pôvodca odpadov súhlas s nakladaním s odpadmi na tri roky, a to do roku 2008 -

išlo o brzdové kvapaliny, chladiace kvapaliny, autobatérie, olejové filtre, oleje, obaly (malé množstvá typické pre autoservisy), a koncom roka 2005 táto spoločnosť požiadala o vyjadrenie k projektovej dokumentácii, a to zabudovanie odlučovača ropných látok - retenčnú nádrž. V čase obhliadky, ktorej sa osobne zúčastnila, sa v areáli nachádzali osobné motorové vozidlá rôznych značiek v rôznom technickom stave, nákladné autá, strojné mechanizmy, časti z rozobratých motorových vozidiel (napr. dvere, kapoty, prístrojové dosky, volant, motory a pod.), taktiež tam bol odpad po zhorení budovy, v ktorom boli pneumatiky, nárazníky, čiže zhorelo niečo, kde boli zrejme uložené odpady z rozoberania motorových vozidiel. Nachádzali sa tam aj oleje. Nebol tam vybudovaný odlučovač ropných látok, vozidlá sa nachádzali na spevnených, ale aj nespevnených plochách. Podľa svedkyne T. N. O., súdna znalkyňa spolu s príslušníkmi Policajného zboru, každý jeden kus spočítali, zvážili a zaznamenali. Menovaná svedkyňa tiež potvrdila, že odpady boli na pozemku uložené bez povolenia - súhlasu, neboli splnené ani materiálno-technické a personálne zabezpečenie s nakladaním s odpadmi, prevádzkovateľ nemal súhlas na rozoberanie starších vozidiel.

Náklady na odstránenie nahromadeného odpadu z danej lokality, vrátane nákladov na jeho prepravu a zneškodnenie, resp. recykláciu, boli vyčíslené na základe znaleckého posudku č. 29/2020 vypracovaný znalkyňou Ing. B. W..

Možno preto uzavrieť, že vykonaným dokazovaním sa jednoznačne preukázalo, že obžalovaný Ing. Z. O. v rozhodnom období vykonávaním zberu starých vozidiel zaradených do znaleckého skúmania ako odpad, rozoberaním starých vozidiel a zhromažďovaním samostatných častí a súčiastok pochádzajúcich z motorových vozidiel v areáli spoločnosti Q. V. s.r.o., so sídlom P. XX, K., bez vydaných povolení vyplývajúcich zo zákona o odpadoch, porušil základné povinnosti držiteľa a pôvodcu odpadu vyplývajúce z ustanovení § 14, § 12, § 13 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a táto jeho činnosť bola vykonávaná v rozpore s ustanovením § 97 ods. 1 zákona o odpadoch.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku.

Nadriadený súd dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové závery súdu prvého stupňa.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa jasne vyplýva spôsob, akým sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného, v ktorej obžalovaný naďalej pokračuje aj v dôvodoch podaného odvolania. Skutkové závery mestského súdu si odvolací súd v zásadných bodoch osvojil.

V naznačenom smere aj judikatúra ústavného súdu konštatuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech (nevyhovenie návrhu) v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 8/96 <<http://merit.slv.cz/I.US8/96>>, III. ÚS 197/02 <<http://merit.slv.cz/III.US197/02>>, III. ÚS 284/08 <<http://merit.slv.cz/III.US284/08>>). Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia (po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení) skutkový stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodnú za predpokladu, že skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. (III. ÚS 877/2016 z 13.12.2016).

Teda právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Odvolateľ primárne namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného T. Z. O. predstreté aj prostredníctvom jeho obhajcu, krajský súd vyslovuje nasledovné:

K názoru obhajoby, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok spáchal obžalovaný, odvolací súd tento záver nezdiera a má za to, že je zhromaždených a v konaní pred súdom I. stupňa vykonaných dostatok dôkazov preukazujúcich protiprávne konanie obžalovaného. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je zrozumiteľné a dodatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu. Ani krajský súd neuveril obhajobe obžalovaného.

Napriek tomto konštatovaniu, treba prisvedčiť odvolateľovi iba v tom, že prvostupňový mal na základe výsledkov vykonaného dokazovania z tzv. skutkovej vety obžaloby „vypustiť“ text: „XX XX XX zmiešané odpady zo stavieb a demolácií iné ako uvedené v XX XX XX, XX XX XX a 17 XX XX, kategória odpadu „O“, množstvo 237,12 ton“ a zároveň mal upraviť výšku spôsobenej škody zo sumy 53.103,57 eur, na sumu 25.312,77 eur a takto modifikovaný skutok mal „preniesť“ do tzv. skutkovej vety rozsudku. Treba dať za pravdu obžalovanému, že tento stavebný odpad po požiari, nebol uložený so súhlasom jeho osoby na daných parcelách, prípadne, že by on (obžalovaný) tento stavebný odpad v areáli uložil.

Uvedené pochybenie súdu I. stupňa napravil odvolací súd svojim vlastným rozhodnutím tak, že z tzv. skutkovej vety napadnutého rozsudku „vypustil“ text: „XX XX XX zmiešané odpady zo stavieb a demolácií iné ako uvedené v XX XX XX, XX XX XX a XX XX XX, kategória odpadu „O“, množstvo 237,12 ton“ a zároveň upravil výšku spôsobenej škody zo sumy 53.103,57 eur, na sumu 25.312,77 eur.

Senát krajského súdu vzhladol pochybenie súdu I. stupňa aj v nesprávnej právnej kvalifikácii predmetného skutku, keďže ho nesprávne posúdil ako pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024.

V posudzovanej veci mal mestský súd po úprave výšky spôsobenej škody (zo sumy 53.103,57 eur na sumu 25.312,77 eur) predmetný skutok právne posúdiť ako prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného od 06.08.2024.

Objektom trestného činu neoprávneného nakladania s odpadmi je ochrana životného prostredia a záujem spoločnosti na zákonnom a bezpečnom nakladaní s odpadmi. Zákonodarca tento širší záujem deklaruje najmä § 124 ods. 3 druhá veta Tr. zák. a § 131 ods. 2 Tr. zák. <aspi://module='local'&link='%2523131'&ucin-k-dni='30.12.9999'>

Prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. zakladá trestnoprávnu zodpovednosť v prípade porušenia právnych predpisov týkajúcich sa nakladania s odpadmi presahujúceho zákonom stanovený rozsah. Ide najmä o zákon č. 79/2015 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='79/2015%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o odpadoch, ale v osobitných prípadoch môže ísť aj o iné právne predpisy, napríklad vodný zákon <aspi://module='ASPI'&link='364/2004%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, zákon o veterinárnej starostlivosti.

Objektívna stránka prečinu podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. spočíva v nakladaní s odpadmi v malom rozsahu v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

K výkladu pojmu „odpad“ je potrebné aplikovať § 2 zákona č. 79/2015 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='79/2015%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o odpadoch, v zmysle ktorého sa za odpad považuje hnutelná vec alebo látka, ktorej sa jej držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť alebo je v súlade so zákonom č. 79/2015 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='79/2015%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o odpadoch alebo osobitnými predpismi povinný sa jej zbaviť, resp. primerané

ustanovenia iných predpisov upravujúcich nakladanie s odpadmi, na ktoré sa nevzťahuje zákon č. 79/2015 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='79/2015%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o odpadoch.

Za nakladanie s odpadmi sa v zmysle § 131 ods. 2 <aspi://module='local'&link='%2523131'&ucin-k-dni='30.12.9999'>Tr. zák. považuje zber, preprava, vývoz, dovoz, zhodnocovanie, zneškodňovanie a ukladanie odpadov.

Ukladanie odpadov nemá zákonnú definíciu a pri výklade tohto pojmu je možné vychádzať iba z jazykového výkladu, ktorý za ukladanie považuje polozenie na určité miesto. Problematika nezákonného umiestnenia odpadu je upravená § 15 zákona č. 79/2015 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='79/2015%20Z.z.%252315'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o odpadoch. V tejto súvislosti je potrebné vnímať aj súvislosť s § 13 písm. a/ zákona č. 79/2015 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='79/2015%20Z.z.%252313'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o odpadoch, kde sa deklaruje zákaz uložiť odpad na inom mieste ako na to určenom.

Samotné podanie žiadosti príslušnému orgánu na vydanie povolenia na nakladanie s odpadmi nenahrádza vydaný súhlas. Na vydanie súhlasu neexistuje právny nárok, resp. vydanie súhlasu nie je automatické. Vec podlieha bližšiemu skúmaniu a preverovaniu podmienok jeho vydania. V prípade, ak by neboli splnené zákonné predpoklady, príslušný orgán by súhlas na nakladanie s odpadmi nevydal. Preto nie je možné vykonávať činnosť na úseku odpadového hospodárstva len na základe žiadosti podanej príslušnému orgánu. Nakladaním s odpadmi bez predchádzajúceho súhlasu sa považuje za porušenie právnych predpisov a je možné zaň vyvodzovať trestnoprávnu zodpovednosť.

Podľa § 124 ods. 3 T <aspi://module='local'&link='%2523124'&ucin-k-dni='30.12.9999'>r. zák. sa rozsahom činu pri trestnom čine neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 <aspi://module='local'&link='%2523302'&ucin-k-dni='30.12.9999'>Tr. zák. rozumie cena, za ktorú sa odpad v čase a v mieste zistenia činu obvykle zbiera, prepravuje, vyváža, dováža, zhodnocuje, zneškodňuje alebo ukladá, a cena za odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené.

Ku spáchaniu tohto trestného činu dôjde vtedy, pokiaľ je spáchaný v malom rozsahu. Malý rozsah predstavuje sumu viac ako 700 eur.

Subjekt je všeobecný, teda páchatelom môže byť akákoľvek trestne zodpovedná osoba. Za trestný čin neoprávneného nakladania s odpadom podľa § 302 ods. 1 <aspi://module='local'&link='%2523302'&ucin-k-dni='30.12.9999'>Tr. zák. možno vyvodiť trestnú zodpovednosť voči právnickej osobe (§ 3 <aspi://module='ASPI'&link='91/2016%20Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'>zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb).

Z hľadiska subjektívnej stránky pre naplnenie formálnych znakov trestného činu neoprávneného nakladania s odpadmi postačuje aj zavinenie z nedbanlivosti.

Ustanovenie § 302 ods. 2 <aspi://module='local'&link='%2523302'&ucin-k-dni='30.12.9999'>Tr. zák. je kvalifikovanou skutkovou podstatou vo vzťahu k základnej skutkovej podstate upravenej v § 302 ods. 1 <aspi://module='local'&link='%2523302'&ucin-k-dni='30.12.9999'>Tr. zák.

Kvalifikačný znakom neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je ten, ak páchatel trestného činu vydá životné prostredie do nebezpečenstva väčšej škody. Zákonodarca v tomto prípade použil pojem „škoda“ a nie rozsah, a teda za škodu je v tomto prípade potrebné považovať súhrn ekologickej ujmy a majetkovej škody, pričom majetková škoda v sebe zahŕňa aj náklady na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu (§ 124 ods. 3 <aspi://module='local'&link='%2523124'&ucin-k-dni='30.12.9999'>Tr. zák.). Zároveň je potrebné poukázať na to, že následok vo forme väčšej škody nemusí činom podľa odseku 1 nastať, postačuje, ak je životné prostredie len ohrozené tak, že by mohlo dôjsť k spôsobeniu väčšej škody. Väčšia škoda je suma prevyšujúca 20 000 eur.

Škoda ako kvalifikačný znak trestných činov proti životnému prostrediu je dôležitým ukazovateľom pre určenie trestnosti činu a pre odlíšenie, či v konkrétnom prípade ide o trestný čin alebo o priestupok. Pri trestných činoch proti životnému prostrediu je škoda upravená špeciálnym ustanovením, keďže všeobecná úprava škody by nepostihla špecifiká danej trestnej činnosti. Ide o osobitný druh trestnej činnosti, ktorý si vyžaduje osobitnú ochranu, čo je premietnuté aj do definície škody podľa uvedeného

ustanovenia. Škodou je teda nielen hmotná majetková škoda, t. j. úbytok na majetku poškodeného subjektu, ale aj ekologická ujma.

Všeobecná definícia ekologickej ujmy je upravená v zákone o životnom prostredí, podľa ktorého ekologická ujma je strata alebo oslabenie prirodzených funkcií ekosystémov vznikajúca poškodením ich zložiek alebo narušením vnútorných väzieb a procesov v dôsledku ľudskej činnosti. Ekologická ujma predstavuje nemateriálnu ujmu na životnom prostredí premietnutú do hodnoty vyjadrenej v peniazoch, ktorá je považovaná za celospoločenskú ujmu.

Okrem ekologickej ujmy je súčasťou škody podľa § 124 ods. 3 Tr. zák. majetková škoda, ktorá vznikla ako reálny úbytok na majetku konkrétnej poškodenej osobe následkom spáchania trestného činu proti životnému prostrediu. Ide o majetkovú hodnotu vyjadriteľnú v peniazoch. Kritériá na určenie tejto škody sú všeobecnými kritériami pre stanovenie výšky škody vo všeobecnosti. Táto škoda predstavuje výšku ujmy na majetku, t. j. napríklad trhovú hodnotu vyrúbaných drevín, trhovú hodnotu usmrtených zvierat alebo odcudzených rastlín a podobne. Do majetkovej škody sú zahrnuté aj náklady na uvedenie životného prostredia do pôvodného stavu. Ide o reálne náklady, ktoré poškodený subjekt vynaložil, t. j. napríklad odstránenie odpadu z daného miesta, preprava odpadu, zneškodnenie alebo recyklácia odpadu, výsadba nových drevín, vyčistenie vodného zdroja a podobne.

Odvolací súd v ďalšom považuje za potrebné zdôrazniť, že už v čase rozhodovania mestského súdu o podanej obžalobe (tá bola podaná dňa 27.12.2022), vstúpila do platnosti novela Trestného zákona s účinnosťou od 06.08.2024, ktorou došlo k úprave ustanovenia § 125 Trestného zákona určením nových hraníc výšky škody, keďže sa zvýšila suma malej škody na sumu prevyšujúcu 700 eur, následne sa upravila aj hranica väčšej škody (suma prevyšujúca 20 000 eur), značnej škody (suma prevyšujúca 250 000 eur) a škody veľkého rozsahu (suma prevyšujúca 650 000 eur).

Pokiaľ ide o časovú pôsobnosť, trestnosť činu podľa § 2 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa článku 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky: Trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Použitie retroaktivity v prospech páchatel'a je povinné.

V kontexte s vyššie uvedeným potom odvolací súd dospel k záveru, že Trestný zákon v znení účinnom od 06.08.2024 je pre obžalovaného T. Z. O. priaznivejší, ako Trestný zákon účinný v čase spáchania skutku. Výška majetkovej škody ustálená rozsudkom krajského súdu predstavovala čiastku 25.312,77 eur (§ 124 ods. 3 Tr. zák.), čo bolo potrebné podľa novelizovaného Trestného zákona posúdiť ako škodu väčšiu (nad 20 000 eur do 250 000 eur), navyše rozpätie trestnej sadzby podľa § 302 ods. 2 Tr. zák. je od 6 mesiacov do 3 rokov (pričom trestná sadzba prokurátorom žalovaného prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 3 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku, bola v rozpätí od 1 roka do 5 rokov).

Odvolací súd dospel k záveru, že po objektívnej stránke obžalovaný T. Z. O. naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. tým, že od roku 2010 do 20.05.2020 na katastrálnom území K. - Z., na tam sa nachádzajúcich nehnuteľnostiach na P. ulici, nakladal s odpadom v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom na úseku odpadového hospodárstva tak, že bez súhlasu Okresného úradu Bratislava prevádzkoval zariadenie na zber starých vozidiel, ktoré vykupoval od rôznych subjektov, tieto následne rozoberal na náhradné diely a tieto súčasti z takto nadobudnutých vozidiel ďalej predával, ponúkal na predaj, a to aj napriek tomu, že spoločnosti Q. V. s.r.o. so sídlom P. č. XX, K. vo vyššie uvedenom období nebola udelená autorizácia na činnosť spracovania starých vozidiel a rovnako tejto spoločnosti nebol udelený súhlas na prevádzkovanie zariadenia na zber odpadov, a takto vznikli v podobe jednotlivých častí a komponentov motorových vozidiel na dotknutých nehnuteľnostiach odpady rôzneho druhu, kde niektoré súčiastky z motorových vozidiel skladoval a ponúkal na predaj, iné znehodnotené, resp. opotrebované

komponenty motorových vozidiel skladoval a tieto tam dlhodobo ponechal bez ďalšieho úmyslu tento odpad zneškodniť, prípadne zhodnotiť. Takýmto spôsobom vydal životné prostredie do nebezpečenstva vzniku škody vo výške 25.312,77 eur s DPH.

Subjektívnu stránku konania obžalovaného možno označiť ako konanie v priamom úmysle, čo je zrejmé aj z toho, že hoci príslušný úrad zastavil konanie vo veci udelenia súhlasu na zber a spracovanie starých vozidiel spoločnosti Q. V. s.r.o., so sídlom P. XX, K. a tiež v inkriminovanom období nebola tejto spoločnosti udelená autorizácia na činnosť spracovania starých vozidiel, aj napriek tomu obžalovaný naďalej prevádzkovoval zariadenie na zber starých vozidiel, ktoré vykupoval od rôznych subjektov, tieto následne rozoberal na náhradné diely a tieto súčasti z takto nadobudnutých vozidiel ďalej predával, ponúkal na predaj, znehodnotenú alebo opotrebovanú komponenty motorových vozidiel dlhodobo skladoval a tieto tam ponechal, bez ďalšieho úmyslu takto vzniknutý odpad zneškodniť, odvieť, resp. zhodnotiť v zmysle zákona o odpadoch.

Krajský súd v názorovej zhode z odvolacími argumentmi prokurátora vyslovuje, že v posudzovanej veci boli náklady na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu ustálené znaleckým posudkom č. 29/2020 vypracovaným znalkyňou Ing. B. W., pričom v tomto smere postačuje preukázanie majetkovej škody, nakoľko už samotná majetková škoda ustálená rozsudkom krajského súdu vo výške 25.312,77 eur (jej výpočet vychádzal z podkladov znaleckého posudku č. 29/2020), predstavovala v zmysle ustanovenia § 125 ods. 1 Tr. zák. „väčšiu škodu“, teda k majetkovej škode by mohla byť ešte v rámci súhrnu pripočítaná ekologická ujma, čím by bola škoda na životnom prostredí ešte výrazne vyššia. Hoci znalkyňa T. B. W. vo svojom znaleckom posudku nedokázala posúdiť a určiť prípadný vznik ekologickej ujmy, t. j. skutočné znečistenie horninového podlažia, ktoré by mohlo vzniknúť zhromaždením starých vozidiel pri neodbornej manipulácii s nimi (hoci poukázala, že prípadné úniky pohonných hmôt z týchto odstavených vozidiel predstavujú oveľa väčšie riziko znečistenia horninového podlažia), napriek tomu, nebolo vôbec namieste (ako to urobil súd I. stupňa), aby bol predmetný skutok právne posúdený ako prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024. Takýto postup mestského súdu bol aj v rozpore s doposiaľ ustálenou súdnou praxou, na ktorú poukázal prokurátor v dôvodoch podaného odvolania. V tomto smere boli preto odvolacie námietky prokurátora dôvodné.

Vyššie uvedené nedostatky v rozhodovacej činnosti mestského súdu týkajúce sa nielen nesprávneho ustálenia rozsahu samotného skutku, čo do množstva vzniknutého odpadu (mali byť vyňaté zmiešané odpady zo stavby po požiaru) a úpravy výšky spôsobenej škody na životnom prostredí (tá mala byť znížená na sumu 25.312,77 eur), ale aj v nesprávne použitej právnej kvalifikácie skutku (činu), korigoval odvolací súd v rámci svojho postupu spôsobom, že po zrušení napadnutého rozsudku v celom rozsahu, sám rozhodol rozsudkom tak, že obžalovaného Ing. Z. O. uznal za vinného z prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného od 06.08.2024, na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku, ktorý oproti jeho popisu v napadnutom rozsudku upravil tak, aby zodpovedal výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Nakoľko odvolací súd z dôvodu zmeny právnej úpravy zrušil celý výrok o vine napadnutého rozsudku, v zmysle ustanovenia § 321 ods. 3 Tr. por. musel obligatórne zrušiť aj celý výrok o treste a výrok o náhrade škody, nakoľko tieto výroky mali vo výroku o vine svoj podklad.

Pri individualizovaní ukladaného trestu je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024, ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadří morálne

odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplývať.

Odvolací súd v súlade so stavom vecí prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania predmetného skutku.

Nepochybil mestský súd, keď nevzhliadol žiadnu poľahčujúcu a ani priťažujúcu okolnosť. Pokiaľ išlo o jeho odsúdenie rozsudkom Mestského súdu Bratislava I zo 14.03.2025 sp. zn. B3-2T/155/2007, predmetné odsúdenie nespĺňalo predpoklady nielen pre uloženie súhrnného trestu (§ 42 ods. 3 Tr. zák.), ale ani na priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. (t. j. že bol v minulosti za trestný čin odsúdený), keďže medzičasom došlo k zaplateniu peňažného trestu a uvedený trest je už zahladený (§ 92 ods. 2 Tr. zák.).

Východisko pre ukládanie trestu odňatia slobody predstavovala trestná sadzba pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 2 Tr. zák. účinného od 06.08.2024, a to v rozpätí od 6 mesiacov do 3 rokov (na rozdiel od prvostupňového rozsudku, kde sa postupovalo podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 a trestná sadzba bola iba v rozpätí od 0 do 2 rokov). Odvolací súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov (t. j. pri dolnej hranici trestnej sadzby), čo treba považovať za primeraný a spravodlivý trest. K navýšeniu výmery tohto druhu trestu oproti prvostupňovému rozsudku došlo predovšetkým z toho dôvodu, že trest sa ukladal podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa odseku 2 k § 302 Tr. zák., a za takejto zmenenej právnej kvalifikácie skutku, by bola pôvodná výmera trestu odňatia slobody (6 mesiacov) už neudržateľná a nespĺňala by kritériá stanovené v § 34 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024. Napokon aj takto uložená výmera trestu odňatia slobody je skôr mierna ako prísna, ale na strane zohľadňuje a berie zreteľ na to, že od spáchania predmetného skutku uplynula doba takmer šiestich rokov.

Pokiaľ ide o výrok, ktorým mestský súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, tak týmto výroku nemožno nič vytknúť. Krajský súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že v posudzovanej veci postačí aj uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody. Samotná výmera skúšobnej doby bola zo strany súdu I. stupňa uložená primerane i zákonne a jej stanovenie v trvaní 2 roky, t. j. v dolnej polovici sadzby zakotvenej v § 50 ods. 1 Tr. zák. je rovnako dostatočné. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, účel trestu možno dosiahnuť aj bez výkonu trestu odňatia slobody, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho vek (74 rokov) a prostredie v ktorom žije, ako aj s prihliadnutím na jej doterajší spôsob života (obžalovaný bol doposiaľ iba jedenkrát súdne trestaný, pričom ide o zahladené odsúdenie).

Súd I. stupňa postupoval správne, keď podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 bola obžalovanému uložená povinnosť počas skúšobnej doby podľa svojich schopností zákonným spôsobom odstrániť odpad na dotknutých pozemkoch.

V tomto smere neobstoja odvolacie námietky prokurátora, ktorý v odôvodnení svojho odvolania zdôraznil, že takáto formulácia je ťažko vykonateľná a bude problematické posúdiť akú časť odpadu bolo v jeho schopnostiach odstrániť a akú už nie, keďže evidentne prehliada, že už samotná dikcia ustanovenia § 50 ods. 2 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 je formulovaná tak, že „súd môže páchatel'ovi uložiť aj primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu aby viedol riadny život; spravidla mu uloží, aby podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatil dlh alebo zameškané výživné“.

Zákon vôbec nevyklučuje, aby samotná povinnosť spočívajúca v príkaze odstránenia odpadu na dotknutých pozemkoch, t. j. uvedenie dotknutých pozemkov do pôvodného stavu pri podmiennečnom odsúdení, mohla byť súdom určená alebo vymedzená aj takým spôsobom, že odsúdený má túto povinnosť splniť podľa svojich schopností. To znamená, že odsúdený je povinný odstrániť odpad v čase a v takom objeme alebo rozsahu, v akom to jeho osobné, majetkové a zárobkové možnosti dovoľujú. Toto ustanovenie sleduje najmä posilnenie výchovného účinku páchatel'a v skúšobnej dobe a podnecuje ho, aby pod hrozbou výkonu trestu odňatia slobody dobrovoľne odstránil odpad na dotknutých pozemkoch.

Odvolačný súd preto uzatvára, že odvolanie prokurátora smerujúce do výroku napadnutého rozsudku, ktorým podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. účinného od 06.08.2024, bola obžalovanému uložená povinnosť počas skúšobnej doby podľa svojich schopností zákonným spôsobom odstrániť odpad na dotknutých pozemkoch, nebolo vôbec dôvodné.

Vzhľadom na to, obžalovaný od roku 2010 do 20.05.2020 nakladal s odpadom v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na úseku odpadového hospodárstva, bolo plne odôvodnené uložiť mu aj trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť súvisiacu s nakladaním s odpadmi vo výmere dvoch rokov tak, aby trest ako celok vyznel pre obžalovaného citeľne v miere potrebnej na to, aby sa takéhoto závažného konania na úseku životného prostredia v budúcnosti vyvaroval. Hodnotenie primeranosti trestu v jeho komplexnosti však predpokladá aj hodnotenie výmery trestu (opäť z hľadiska náhľadu na trest ako celok), ktorá rovnako musí zodpovedať účelu trestu a všetkým do úvahy prichádzajúcim zásadám významným pre ukladanie trestu.

Uloženým trestom zákazu činnosti vo výmere 2 roky v spojení s výmerou trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, tak budú naplnené aj ďalšie funkcie trestu, akými sú preventívna, výchovná, ale aj represívna funkcia trestu. Takto uložený trest ako celok možno považovať za primeraný, zodpovedajúci všetkým zisteným skutočnostiam významným pre ukladanie trestu, vrátane obdobia, ktoré uplynulo od spáchania trestného činu, pričom spolupôsobenie oboch druhov trestov by mali prispieť k tomu, aby obžalovaný uložený trest vnímal ako citeľnú ujmu a aby na tomto základe tiež došlo k jeho náprave. Počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia (aj bez uloženia probačného dohľadu) bude mať obžalovaný príležitosť preukázať, že priamy výkon trestu odňatia slobody nie je potrebný.

So zreteľom na osobu obžalovaného, determinovanú jeho postojom k spáchanému trestnému činu, ako aj tým, že sa už dostal do rozporu so zákonom, keďže bol iba v nedávnom čase uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu neodvedenia dane a poisťného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (rozsudok Mestského súdu Bratislava I zo 14.03.2025 sp. zn. B3-2T/155/2007), neprichádzalo vôbec do úvahy jeho potrestanie uložením ešte miernejších trestov (napríklad i peňažného trestu), nakoľko by sa to vymykalo požiadavke na dosiahnutie účelu trestu. Uložené druhy trestov a ich výmery podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedajú všetkým zásadám pre ukladanie trestov, tak aby bola zabezpečená náprava obžalovaného a jeho prevýchova smerujúca k vedeniu riadneho života a súčasne, aby bola rešpektovaná požiadavka preventívneho pôsobenia trestu (tak v rovine individuálnej, ako aj generálnej prevencie) a v neposlednom rade, aby bola zabezpečená i ochranná funkcia trestu.

Odvolačný súd tiež vyslovuje, že stavu veci a zákonu zodpovedal aj výrok súdu prvého stupňa, ktorým poškodená Slovenská republika, za ktorú konal Okresný úrad Bratislava, Odbor starostlivosti o životné prostredie, Tomášikova 46, Bratislava, bola so svojím návrhom na náhradu škody odkázaná na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Aj tento výrok krajský súd prevzal do svojho rozhodnutia. V danej súvislosti treba dodať, že výrok o náhrade škody ani nebol napadnutý odvolaním zo strany prokurátora, resp. inou oprávnenou osobou (obžalovaným a poškodenou Slovenskou republikou).

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací s poukazom na vyjadrené právne úvahy rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. mal dostatok podkladov pre vlastné rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.